

REFLECTOR

GOPO

Pe vremea când eram redactor la secția de scenarii a Cinematografiei – o tânără colegă mi-a adus într-o dimineață 10 desene în tuș ale prea cunoscutului acum – Gopo. Era în urmă cu ani și iată, n-am uitat episodul pe care am să-l povestesc. Hârtiile subțiri, acoperite cu linii în tuș, conțineau sâmburele a ceea ce mai târziu avea să fie filmul „Scurtă istorie”.

Consultarea în colectiv a materialului, trebuie spus, n-a entuziasmat. Ori ideea era prea obscură, ori cei 11 consultanți n-aveau o viziune exactă a ceea ce puteau deveni desenele privite, - cert este că în jurul viitoarei pelicule n-a plutit acel entuziasm care duce adesea la decepții. Pe scurt, proiectul lui Gopo n-a întrunit decât două voturi.

Orice creator întâmpinat cu atâta neîncredere ar fi renunțat, dar, renumitul desenator de azi s-a apucat de treabă. Filmul a fost realizat și cele ce au urmat sunt mai cunoscute: A urmat premiera – apoi al doilea film: „7 arte”, și el premiat. A urmat, în sfârșit, „Homo sapiens” – cu altă cunună, cucerită la ultimul concurs internațional de pelicule. Omulețul lui Gopo e cunoscut, la ora aceasta, în întreaga lume, autorul lui zâmbeste din fotografie în toate revistele de cinema de pe glob și noi ne bucurăm din toată inima pentru victoria acestui artist a cărui artă s-a putut desfășura în condițiile create de timpurile noastre.

Arta lui Gopo este simplă. Condeii aduce din fundul sticlei cu tuș – lucruri uitate cam des, dar care trebuie mereu, reamintite. Omul în patru labe, sculat din țărână sau născut din algă – ridică privirea la cer și vede stelele. Călare pe o roată, descoperită într-o prăbușire – cu o faclă în mână, luminând întunericul erelor de umbră – duce spre spațiu o floare delicată, plantând-o într-un pământ necunoscut din astre.

Istoria este trecută spiritual prin peniță și zâmbetul spectatorului are în el și curiozitate. De la cinematograful mergi acasă și cauți în raft povestea omenirii.

Cu un comentariu sonor sugestiv – totdeauna al aceluiași compozitor inspirat – filmele lui Gopo sunt sortite unei serii lungi. Premiile obținute încununează munca neobosită nu numai a desenatorului, ci și a gânditorului care nu voiește să se repete și tocmai de aceea este mereu interesant.

Regimul nostru i-a adus lui Gopo cinstirea cuvenită. I s-a acordat titlul de laureat al Premiului de Stat și titlul de artist emerit.

Rămâne de neînțeles de ce acestor scurt-metraje Direcția Difuzării Filmelor nu le asigură o mai largă și mai potrivită răspândire. În afara unui program special dedicat lui Gopo la un cinematograful pentru copii, unde vizionarea este tulburată de intrările și ieșirile micilor spectatori sosiți la orice oră, nu ne amintim ca acestor filme să li se fi asigurat o programare adecvată.

În ceea ce privește viitorul, nu ne îngăduim să facem presupuneri. Păreră noastră este că sporirea ciclului de piscade nu este indicată. Calitatea principală a filmelor lui Gopo a fost și rămâne lapidaritatea, adâncimea simbolului.

Pentru munca lui neobosită, pentru fantezia mereu tânără, pentru spiritul cheltuit cu generozitate, pentru umanismul peliculelor sale, Gopo trebuie salutat cu multă căldură și suntem siguri că laurii căpătați până acum nu-i vor obosi fruntea.

Eugen Barbu